

**Bijbelstudie Centrum: deel 7 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

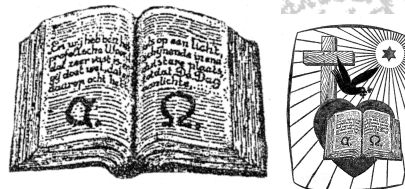
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

**Bijbelstudie Centrum: deel 7 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Wij willen nu de tweede banier behandelen in de volgorde, zoals de Schrift die aangeeft in Openbaring 4:7. *“en het tweede dier een rund gelijk”*. Wij mogen het ook vertalen als een os.

Zagen we reeds, hoe de eerste banier van de leeuw, het symbool is van het Koningschap, in het tweede vinden wij het symbool van de dienstknecht gestalte. Immers de os of het rund is ook een zeer sterk dier, maar van een heel andere orde.

De os stelt al zijn krachten en gaven, die hij in zijn lichaam kan ontwikkelen, vrijwillig ter beschikking van zijn eigenaar, om voor hem de aarde te bewerken, te ploegen en te dorsen en zo zichzelf geheel als offer te geven.

Dit is het grote onderscheid met de leeuw. Want de os of het rund is een jukdragend dier en dus het beeld van de dienstknecht. En waar het hier om Gods zaken gaat is het dus de dienstknecht Gods.

Zagen wij in het eerste symbool onder de banier van de leeuw, hoe dat in Jezus, de Christus der Schriften gans vervuld is, want Hij is immers de Leeuw uit Juda's stam, die met leeuwenmoed gestreden en overwonnen heeft, zo zien wij ook in het tweede symbool, het teken van de os of het rund, hoe het allereerst in de Heer Jezus is vervuld.

Het is alles in Hem en door Hem en Hij is immers de ware Dienstknecht Gods, die al Zijn krachten en gaven, die God Hem gegeven had en die Hij ter beschikking had in Zijn Lichaam, vrijwillig in de dienst van Zijn God en Meester, die ook Zijn Vader is en ook Zijn Bezitter gesteld heeft.

God was ook Zijn Eigenaar, voor wie Hij de aarde, ja de hele schepping, moest ploegen en dorsen en Zichzelf geheel als Offer geven, opdat het werk Gods in deze Dienstknecht gedaan en vervuld zou worden.

Hoe zegt de Schrift ons dat op zo een mooie wijze in de Filipenzenbrief in hoofdstuk 2:6-9. *“die, in de gestalte Gods zijnde (want Hij is God, God uit God), het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen (daar hebben wij de os, het rund en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen), en aan de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd (Ja, Hij die God uit God is en die de Koning der Koningen is en de Heer der heren, die Zichzelf vernederd) en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de Naam boven alle naam geschonken”*.

Hier zien wij die wondere dienstknecht gestalte.

Ik wil u erop wijzen, dat ook de vier Evangelieën het stempel dragen van de vier banieren. Het Mattheüs Evangelie staat kennelijk onder het teken van de eerste banier, de leeuw. Want het Mattheüs Evangelie laat de Heer Jezus zien, de Gezalfde op de toon van David.

Daarom begint Mattheüs in vers 1 direct met het geslachtregister van de Here Jezus, de Zoon van David, Zoon van Abraham. En dan wordt direct in dat geslachtregister het koningsregister opgenomen, waaruit blijkt, dat de Rechtshebbende op de troon van David is en dat is de Heer Jezus. En ook zien wij daaruit, hoe Zijn pleegvader Jozef recht had op die troon van David, hij was dus de troonpretendent.

Maar toen Zijn pleegvader gestorven was, ging dat recht over op de eerstgeborene van het gezin en dat was de Heer Jezus. Daarom moest Jozef, Zijn pleegvader, sterven voordat Jezus openlijk optrad. Dat moest naar de Schrift, opdat de Heer Jezus ook volgens deze ordening het recht kreeg op die troon!

En het tweede hoofdstuk van Mattheüs begint als direct met de wijzen uit het Oosten, die vragen in vers 2: *“en vroegen: Waar is de Koning der Joden, die geboren is? (datum is totaal onbekend, zie de studie over het kerstfeest) Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te bewijzen”*. De ster is het teken van het Koningschap. Het is immers de ster van David, de Davidsster.

**Bijbelstudie Centrum: deel 7 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Maar het Marcus Evangelie is een heel ander Evangelie, want het laat de Heer Jezus zien als de geringe dienstknecht en daarom verhaalt het ook niet Zijn geboorte, want Hij is immers een slaaf, een dienstknecht en die komt niet in aanmerking voor de vermelding van Zijn geboorte.

En hoe opmerkelijk staat steeds in het Marcus Evangelie het Woord geschreven "terstond". Dat spreekt van de gewillige, gehoorzame dienstknecht. Daarom draagt het Marcus Evangelie het teken van de os of het rund.

Wij zien hoe dat in de Heer Jezus op een wonderbare wijze is vervuld geworden, zoals alles in Hem vervuld wordt. Maar het moet ook tot openbaring komen in Zijn Nieuwe Lichaam, de Gemeente.

Ik heb u al gezegd, dat de os al zijn gaven en zijn krachten, die hij ter beschikking heeft in zijn lichaam, gewillig wil stellen in dienst van zijn bezitter. En omdat de Gemeente het Lichaam van de Heer Jezus is, wil Hij haar al Zijn gaven en krachten geven als de gehoorzame Dienstknecht.

En door middel van die gelovigen, die zich als geringe dienstknechten in Jezus dienst willen stellen, stelt Hij Zich aan God ter beschikking. En wie hierin getrouw is, leert van Hem, dat Hij in Zijn dienstknecht gestalte Zich door die gelovigen kan openbaren. En die gelovigen zijn het, die straks ook onder die banier geschaard zullen worden.

In de eerste plaats willen wij gaan zien hoe Paulus, die zelf ook zo'n geringe, gewillige dienstknecht was geworden om Jezus wil, zichzelf vergelijkt met een os in 1 Cor. 9:27. *"Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang".* Hij tuchtigt zijn lichaam om het geheel in dienst te stellen van zijn Eigenaar, zijn bezitter.

Paulus wist, dat hij niet van zichzelf was, maar van de Heer Jezus. Daarom vergelijkt hij zichzelf met een os in 1 Cor. 9:9-10. *'Want in de wet van Mozes staat geschreven: Gij zult een dorsende os niet muilbanden. Bemoeit God Zich soms met de ossen? Of zegt Hij dit in elk geval om onzentwil? Ja, om onzentwil werd het geschreven, omdat de ploeger moet ploegen in hope, en wie dorst (moet dorsen) in de hoop zijn deel te ontvangen'.*

Daar hebben wij de dorsende os en de ploegende os, waar Paulus zichzelf ook onder mocht scharen.

Ook in Timoteüs vinden wij hetzelfde, want willen wij waarlijk oudsten zijn, dan moeten wij de geringsten willen wezen. Wat de oudsten zijn niet aangesteld om te heersen over de kudde, maar om een voorbeeld te zijn om hen te dienen.

Daarom is het woord "dominee" zo'n vreselijk woord. Want dominee komt van een Latijns woord, dat met domineren verband houdt. Dominerende mensen kan God juist helemaal niet gebruiken.

In het Engels heet de predikant minister, wat in het Latijn dienstknecht betekent, terwijl de herder over de kudde pastor genoemd wordt. En zij moeten dus het meest gaan dienen en de geringste plaats innemen.

We lezen dat in 1 Tim. 5:17-18. *"De oudsten, die goede leiding geven, komt dubbel eerbewijs toe, vooral hun, die zich belasten met prediking en onderricht. Immers, de Schrift zegt: Gij zult een dorsende os niet muilbanden, en: De arbeider is zijn loon waard".*

Wij willen nu verder gaan zien, wat de Schrift ons verder onderwijst, hoe zulke gelovigen moeten staan en door de Heer zich moeten laten vormen.

Wij lezen nu eerst Fil. 2:1-2, waar wij de Heer zien als de geringe Dienstknecht van God. *"Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, maakt (dan) mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn".*

**Bijbelstudie Centrum: deel 7 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Willen wij onder de banier van de os de grote taak gaan volbrengen, dan moet allereerst die eensgezindheid bij ons zijn, want een dienstknecht, die strijdt om de eerst plaats voor zich op te eisen, kan onmogelijk zulk een dienstknecht voor God zijn.

Want hij zal eerst de eensgezindheid moeten bewaren en dus ook niet een deel van Gods erfdeel voor zich mogen opeisen als zijn kudde. Maar hij moet weten, dat het de kudde van de Heer is. Dus daarom geen verdeeldheid brengen door er een muurtje om te zetten of er een eigen kringetje van te maken, want dan kunnen wij geen goede dienstknechten zijn en kan God ons daar niet gebruiken.

En de tekst gaat verder: *“één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven, zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf”*. Dat is de ware dienstknecht en dat is de Here Jezus. En Hij wil dat leven in ons gaan leven, mits wij ons eigenleven daarvoor prijsgeven.

Vers 4 gaat verder: *“en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder (lette) ook op dat van anderen”*. Zullen wij hier niet eens mee beginnen, ook in onze eigen kringen? Wat zal het dan wonderbaar gaan worden, als wij allereerst eens het belang van die ander op het oog hebben, dan pas gaan wij dienstknechtsgestalte aannemen.

Daar gaat Gods hart naar uit naar zulke dienstknechten. Want diegenen, die deze gezindheid hebben, die bij de Heer Jezus is, die zal straks ook uitermate verhoogd worden.

Dan komt vers 5 met: *“Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was”*. Ziet u, God vraagt niet iets onmogelijks van ons. Want als wij de Heer Jezus laten leven in ons, dan hebben wij die gezindheid door Zijn Heilige Geest. En dan gaat die liefde Gods, die in ons hart uitgestort is (dat is al een volongen feit, toen wij tot overgave kwamen) werken door het geloof.

Dat is dus niet onze eigen liefde, onze eigen gezindheid, maar de gezindheid van Christus. En dat is een vreugde om zo de Heer in Zijn Dienstknechtgestalte te volgen. Laat Zijn gezindheid bij u zijn!

Wij gaan nu enkele andere Schriftgedeelten opslaan. Als God het in Zijn Woord over ons heeft, dan heeft Hij het niet over een letterlijke os, maar over de geestelijke zin er van, want alles is om onzentwil neergeschreven.

De natuurlijke mens wil niet graag een os zijn, dus dienende zijn. Maar de geestelijke mens zegt: “Ja Heer, dat is de heerlijkheid”. Hoor wat Jesaja 1:3 zegt: *“Een rund kent zijn eigenaar”*. Is het zo met ons? Wij zeggen heel gauw: “ja” met ons hoofd, maar zijn wij er diep in ons hart van overtuigd: “ik ben niet van mezelf, maar ik ben van de Heer Jezus, ik ben van God”, zoals een rund niet van zichzelf is, maar zijn bezitter kent.

In het Nieuwe Testament lezen wij in 1 Cor. 6:19-20. *“Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam”*.

Wat doet een os? Al zijn gaven en krachten, die hij in zijn lichaam ter beschikking heeft, stelt hij gewillig in dienst van zijn eigenaar. Een prachtig beeld. Ziet u de wijsheid Gods?

En wat zegt 2 Cor. 5:14-15. *“Want de liefde van Christus dringt ons, daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat één voor allen gestorven is. Dus zijn zij allen gestorven. En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt”*.

Ik hoop, dat wij werkelijk allen tot dit inzicht gekomen zijn en dat is dus innerlijk er mee klaar gekomen zijn. Zien wij nu, van wie wij het eigendom zijn en Wie geheel recht op ons heeft? Wie heeft ons duur gekocht met Zijn eigen bloed?

**Bijbelstudie Centrum: deel 7 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Dat is de Heer Jezus, onze Bezitter, onze Eigenaar en God. Daarom zullen wij niet meer voor onszelf leven, maar voor Hem, Die voor ons gestorven is en opgewekt.

En hoor nu wat Paulus zegt door de Heilige Geest tot ons in Rom. 12:1. *“Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: (hier zien wij de os, het jukdragend dier, dat ook op het altaar wordt gelegd als het offerdier) dit is uw redelijke eredienst”.*

In de Griekse grondtekst staat het anders: *“dit is uw eredienst naar Gods Woord”.* Maar de Nederlandse vertaling *“redelijke”* geeft in het dagelijkse gebruik de wereldse gedachte weer, namelijk naar het verstand, de rede. Maar naar de Goddelijke gedachte moet het vertaald worden naar de logos, naar het Woord en dat is het Woord van God.

Ook in Rom. 6 spreekt Paulus er over in vers 22: *“Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven”.* Dat is een leven van heerlijkheid tot heerlijkheid!

En dan zegt Paulus ook in vers 13: *“en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God”.*

En als dit alles naar het Woord van God is en dat Woord van God levend is en schepend en krachtig en wij dat Woord volledig willen gaan gehoorzamen, dan moeten wij daar “ja” tegen zeggen en dan komt ogenblikkelijk de Almachtige Geest van God ons te hulp met Zijn kracht en doet het ons mogelijk worden.

Ook Rom. 8 zegt in vers 11: *“En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont”.* Dat is pas echt Pinksteren!

Pinksteren bestaat niet uit het in tongen kunnen spreken en gaven hebben. Maar Pinksteren bestaat hierin, dat wij onze leden in de dienst van God gaan stellen, zodat wij geheel onszelf gaat stellen tot een heilig offer voor God.

En voor welke dienst God ons dan gaat gebruiken, dat laten wij rustig aan Hem over, Roept Hij ons in de profetendienst, dan krijgen wij vanzelf wel de gave van profetie. Roept Hij ons in een andere dienst, dan krijgen wij die gaven, die Hij ons wil geven.

Ik wil u nog op het volgende wijzen. In de Schrift lezen wij nooit, dat een os als een eenling voor de ploeg staat, maar hij moet altijd met een tweede os een juk aandoen, het is altijd een span. U vindt dat duidelijk in Lucas. En wij lezen toch ook dat, als de Heer Zijn twaalf apostelen uitzendt en later de 72, dan zendt Hij ze twee aan twee uit, dus als een span.

Zij moeten dus het dienstjuk aan doen met diegene, die zijn bezitter naast hem geeft. En zo zien wij het ook in de hele apostolische dienst, want de apostelen gingen nooit alleen, maar zij hadden altijd een helper naast zich.

Toen Barnabas door de Gemeente te Jeruzalm afgevaardigd was om in Antiochië de heidenen gaan leren, heeft hij Paulus opgezocht in Tarsus om met hem samen die Gemeente te gaan onderwijzen. En dat is tot een grote zegen geworden, want zij hebben een vol jaar lang die Gemeente worderbaar onderwezen, zodat de gelovigen daar voor het eerst Christenen genoemd werden, want daar werd de gestalte van Christus openbaar in een gezegende dienst.

Maar niet alleen die Gemeente had grote zegen, maar ook voor Paulus en Barnabas zelf was het tot een grote zegen, omdat zij zich stelden onder dat juk en zosamen zich door de Heer lieten gebruiken. Dan

**Bijbelstudie Centrum: deel 7 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

zegt op zekere dag de Heilige Geest: *“Zondert Mij nu Paulus en Barnabas af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb”*. En zo werden zij apostelen en uitgezonden naar de heidenwereld. Maar ook wij, die God geroepen heeft, zijn in dienst van God gekomen, allen zonder onderscheid.

En wat zegt Matth. 11:29-30. *“neemt mijn juk op u”*. De dienstknecht moet allereerst gewillig worden om samen onder het juk te gaan met de Heer Jezus, om het van de Heer Jezus Zelf te leren. Want het was altijd zo bij een span ossen: de sterkste zorgde ervoor, dat zijn zwakkere metgezel altijd mee kon komen. Dat is iets wonderlijks, wist u dat? De sterkere os zorgde altijd, dat zijn zwakkere metgezel mee kon komen en het mee kon dragen, want hij droeg altijd zelf het zwaarste deel. Zo is het ook met onze Heiland.

Daarom zegt Hij ook: *“neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig”*. Want de dienstknecht en dienstmaagd moet allereerst zachtmoedig worden zoals de Heer Jezus. Dat is het eerste vereiste voor een dienstknecht. Want in de dienst van de Heer krijgt men heel wat tegenspraak en vele moeilijkheden. Zo hebben sommige uit de Gemeente, waar Paulus diende, hem verworpen en versmaad.

Dat gebeurde ook bij de Heer Jezus Zelf. Daarom kon Hij zeggen: *“Neemt samen dat juk van Mij en leert dan van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart en dan zult gij rust vinden. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht”*.

Maar niet alleen moeten wij met de Heer een juk aangaan, maar ook dat juk aanvaarden met hem, die de Heer aan onze zijde plaatst. Getrouwde broeders en zusters, gij hebt in uw eigen huwelijksleven een juk aangegaan; de man met zijn vrouw en de vrouw met haar man en daar wil de Heer iets wonderbaars van maken, want het is een scheppingswerk van God.

In 2 Cor 6:14 staat ook iets over een juk: *“Vormt geen ongelijk span met ongelovigen”*. Wij moeten eerst het juk met de Heer Jezus aandoen en dan met die gelovige, die de Heer Jezus aan onze zijde stelt. Maar als wij zelf kiezen en denken, dat een bepaalde broeder geschikt is, dan komen wij lelijk uit. Maar wanneer de Heer iemand aan je zijde plaatst, dan is dat tot grote hulp en zegen.

Nog iets leert de Schrift ons hierover in Deutr. 22:10. *“Gij zult niet ploegen met een rund en een ezel tezamen”*. Wij moeten dus niet zelf de mede jukdragende dienstknecht kiezen, want dan kan het wel eens wezen, dat men de keuze op een ezel heeft gevestigd. Wat betekent, dat het iemand kan zijn, die niet de gezindheid van Christus heeft en die zich niet onder Zijn juk heeft gesteld.

Ook in 2 Tim. 2:15 lezen wij, wat van een os gevraagd wordt; wat wij moeten leren van de Here Jezus: *“Maak er ernst mede (dit is dus een ernstige lering), u wèl beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het Woord der Waarheid”*.

Als in het Midden Oosten het span ossen voor de ploeg loopt, moet het rechte voren maken. Zij hebben geleerd acht te geven op het trekken van rechte voren, opdat iedere vore evenwijdig loopt met het vorige spoor en vooral het einddoel daarbij moet in het oog gehouden worden.

Willen wij een beproefde dienstknecht van God worden, die God tot grote zegen kan gaan gebruiken, dan moeten wij leren het Woord der Waarheid recht te snijden. Maar helaas zijn er weinigen onder hen, die zich als dienstknechten uitgeven, die het Woord der Waarheid recht kunnen snijden.

Want we hebben hier een onderscheiding, allereerst het niet zien van de verschillende tijdsbedelingen en daardoor rustig de wet prediken, terwijl wij in de tijdsbedeling van de genade leven. De wet gaf God aan het volk Israël en niet aan de heidenen en daarom geldt zij voor de heidenen niet. Er zijn ook andere dienstknechten, die precies andersom dingen verkondigen, die voor het Koninkrijk gelden; terwijl het Koninkrijk nog moet komen.

**Bijbelstudie Centrum: deel 7 - studie over:
Hetgeen weldra moet geschieden in en met de Gemeente van Jezus Christus
en wat haar naaste toekomst is en taak zal zijn.**

Wij leven nu in de bedeling van de genade. Al mogen wij natuurlijk wel leringen trekken uit die andere tijdsbedelingen, die achter ons liggen, zoal van het Paradijs, van het geweten, van Noach, van de Patriarchen enz. enz.

Wij trekken nu de vore van de genade bedeling naast de vore van de wet, wetende dat de volgende vore, die van het Koninkrijk zal worden. Gezegende onderwijzingen vinden wij in de Schrift voor hen, die deze dienstknechtgestalte hebben, die wij in de Here Jezus vervuld zien.

En denk u nu niet, dat het een oneer is om zulk een dienstknecht te zijn, die het aller geringste moet zijn, aller dienaar moet worden. Wat deze worden door God geëerd. Zij zullen straks door God in nog grotere mate van heerlijkheid kunnen worden gebruikt, want die os is een gewillig jukdragend die en beschikt over enorme kracht.

Zelfs meer kracht dan een leeuw, want een os is sterker dan een leeuw. Wist u dat? Een leeuw zal ook niet gauw een os aanvallen, omdat hij weet, dat de os geduchte kracht en vooral sterke horens heeft, die zijn flank direct kan openscheuren.

Tot zover, volgend keer gaan we hier mee verder.
De Heer Zegene u.

Amen

